

První historicky doložený název naší vlasti.

Když dochází k častým diskusím o nevhodnějším označení, které by reprezentovalo náš národ, *Dr. Anna Bauerová* ve své knize „*Zlatý věk Keltů v Čechách*“ poutavým líčením přibližuje **první historicky doložený název pro naši vlast**.

*„Keltská minulost je stejně neoddělitelnou součástí naší civilizace jako kterákoliv z pozdějších výrazných historických etap. Dokonce mezi nimi vyniká. Neboť v části Evropy severně od Alp – a ve značné míře právě na našem území – vytvořili **Keltové** cosi jako nástupní prostor a zahájili svou dlouhou pout“.* Je jisté, že valná část naší země patřila k nejpůvodnějšímu keltskému území.

S **Kelty** udržovali čilý obchodní ruch *Etruskové*. Ti ze své domoviny na *Apeninském poloostrově* cestovali na sever, přes „*Divokou řeku*“, (tou označovali Dunaj), do *Hercynského lesa*, tehdejší domoviny keltského kmene **Bójů**.

Kupci z Etrurie putovali podél *Danubia* – Dunaje na sever přes *Gabrétu* do Hercynského lesa tj. na území tehdejších Čech. *Gabréta* je keltské jméno Šumavy a znamená *Pohoří kozorohů*. Severní hory nazývali Keltové *Sudety*, čili *Pohoří kanců*. Hercynský les je pak pojmenováním doubravy či vůbec listnatého porostu – který skutečně v dávných dobách pokrýval většinu našeho území.

Obvyklá zastávka na této cestě patřila hrazené osadě s tržištěm zvané *Dun*, to bylo běžné keltské jméno a v antických pramenech pak ve formě *dunum* nebo *dunon*. Germáni je převzali, říkali *tun*, v češtině z *dunu* se stal *týn*, v angličtině *town*. Tak se tedy jmenuje kostel *Panny Marie před Týnem*, kde také odedávna býval trh v místech dnešního *Ungeltu*. Týnů a Týnců nebo Týnišť je u nás dost. Nedaleko Týna nad Vltavou, v Hradišti u Písku se ostatně našly krásné etruské zobákovité konvice v jedné ze dvou tamějších mohyl.

Keltská pravlast zahrnovala území od východní Francie přes jižní Německo do Rakous a Čech. V závěru pátého století po Kristu začíná keltská expanse – obsazování Evropy.

Titus Livius, autor rozsáhlých mnohosvazkových dějin o založení Říma líčí vznik a počátek **keltského – galského** tažení a to jako pověst:

„Když kraloval v Římě veliký Priscus Tarquinius, Biturigové měli svrchovanou moc nad Kelty, kteří obývali třetinu Galie. Keltským králem tehdy byl Ambigatus, velmi mocný vladař jak pro svou statečnost, tak i pro majetek, svůj soukromý i své obce. Za jeho panování byla totiž Galie tak plodná úrodná a lidnatá, že se zdálo téměř nemožným vládnout tak početným lidem. Byl to už starší muž a sám si přál ulevit svému království od toho davu lidí, který byl na obtíž; proto prohlásil, že pošle syny své sestry Belovesy a Segovesy, podnikavé to mladíky, do těch sídel, která mu bohové ukáží svými věštnými znameními; měli k sobě povolát tolik lidí, kolik sami chtějí, aby nějaký kmen jim nemohl bránit, až tam přijdou. Tu byl Segovesovi losem určen Hercynský les. Belovesovi dávali bohové cestu o něco příjemnější – do Itálie Vydal se na cestu s nesmírnými válečnými sbory pěšáků a jezdců“....

Nevíme ovšem, zda se tito královští synovci skutečně jmenovali **Beloves** a **Segoves** – a teď si dovolíme citovat našeho prvního nejstaršího kronikáře *Kosmu* - „*ať to byl kdokoli, neznámo s kolika lidmi (tj. vstoupil k nám do Čech), hledaje příhodných míst k lidským příbytkům, přehlédl bystrým zrakem hory a doly, pláně a stráně a tuším kolem hory Řípu, mezi řekami Ohří a Vltavou, první zřídil sídla“...*

Bójové tedy obývali dávné Čechy, kterým dali jméno. **Boiohaemum**. Zemi Bójů uvádějí ve svých spisech antičtí autoři, na prvním místě helénistický geograf *Strabon*. *Boiohaemum* se pak v latinské formě **Bohemia** stalo názvem Čech už navždy, obdobný tvar má v řadě evropských jazycích.

Bójové bývali proslulými bojovníky – vždyť i název jejich kmene znamená *Strašný*. Při cestování do severní Itálie však trochu zaspali. Na cestu se sice vydali, což podle badatelů může souviset i s jistým úbytkem obyvatel Čech na počátku 4.stol. př.n.l., ale když překročili Alpy, úrodná půda byla již široce daleko obsazena jinými keltskými kmeny.

Titus Livius nás však informuje, že věděli, co si počít. Z kmenů stromů si vyrobili vory, pluli po Pádu dále k východu a vystoupili níže po proudu. Vydali se na jih k Apeninám a v jejich podhůří našli vhodné místo, někdejší etruskou *Felsinu*. Vystavěli si zde centrum svého kmene na italské půdě, bójskou *Bononii* či *Boionii*, což je dnešní město **Bologna**.